

1984 és una novel·la que conta una part de la vida; els sentiments, pensaments i frustracions de Winston Smith, en un estat totalitari, a un país imaginari que s'anomena Oceania.

Winston viu en Londres però un Londres decrepit, ruïnós y hostil. Oceania és un país que sempre està en guerra, lluita que durant tot el temps que Winston pot recordar existix. Els grans enemics d'Oceania són Àsia oriental y Euroàsia.

El país està dominat pel partit el qual està a la capçalera del Gran Germà, a la ciutat no queda ningú edifici; sols quatre, són els ministeris, els seus noms porten a l'equivocació ja que existix el ministeri de la veritat que es dedica a les notícies, espectacles, educació i belles arts. Ahí es on treballa Smith, ell és l'encarregat de canviar les notícies i els articles de tots els arxius segons el que li convinga al partit. D'aquesta manera la gent no pot tindre cap referència del pasat perquè en qüestió de setmanes o hores, les notícies poden ser modificades a gust del Gran Germà. A continuació les notes són destruïdes automàticament per un aspirador que es troba al mateix despatx. El ministeri de la Pau, tracta assumptes de guerra.

El ministeri de l'Amor es l'encarregat de mantenir la llei i l'ordre, el qual la gent tremola tan sols de passar prop d'ell. Per altra part el ministeri de l'abundància és el de assumptes econòmics.

Winston Smith és controlat continuament per una telepantalla que emetix constantment les notícies del país i graba a la persona que es troba en la casa, es a dir, darrere d'eixa pantalla. No sols es Smith el que està controlat en el país, estan absolutament tots controlats i vigilats. La policia del pensament és la que més por li causa a Smith ja que es fixen fins i tot en les faccions del rostre per a endivinar el que pensa en eixe moment l'individu.

A la gent d'Oceania els bombardegen continuament amb eslògans com : La guerra és la Pau, la llibertat es l'esclavitud, la ignorància es la força.

Són obligats a espiar-se i a controlar-se entre ells, ademés tenen dos minuts al dia, per a poder desaugar-se cridant i maldiguent als enemics de la patria ja que així el partit els indueix a pensar que, són més patriòtics.

Smith és funcionari, per aquesta raó està més controlat, ja que per al estat pot ser un ésser intel·lectual amb educació i reflexiu. A l'escala social també estan els proles que es gent que no són interessants per al partit perquè no es gent tan controlada, no tenen telepantalles són mans d'obra i el partit opina, que eixos humans no tenen poder de sublebar-se ni de pensar. Viuen a les afores de Londres i dins de les penúries que passen tenen menys que les persones que treballen als ministeris. Es vestixen com volen i poden tindre una vida més familiar i normal.

En aquest espai es desenvolupa la història de Winston, la seua vida transcorreix entre el ministeri, les activitats del partit i tornar a s'ha casa en condicions infrahumanes, a on la telepantalla, el fred y els seus dolors no el dicen descansar y més que res es passa el rato controlant en no fer res que produïxca el descontent al partit. No té amics però sí algú que altre conegut però tampoc li convé massa ja que no parla molt fort i diu el que pensa.

Smith és escriptor del nou diccionari de la neolingua però amb el temps desapareix de circulació cosa que tots saben.

El veí de Smith es perillós ja que el senyor Parsons es un fonamentalista del partit, es tan gran el seu cegament que és perillós per si mateix i per a la gent que li rodetja ja que pot ser un chivato. Es solen vorre tots a la cantina ja que el menjar també es repartit per el partit y solen beure ginebra la major part del temps ja que la seua intensitat d'alcohol es tan forta que els fa oblidar instantaneament la vida tan rara que porten.

Qui pensa un poc en el pasat i el present que viu com ho fa Smith, la beguda es l'única cosa que alivia els seus tetrics pensaments, els seus malsons son sempre els mateixos: el dia que desaparegué el seu pare, desaparegut com molts altres, la inercia de s'ha mare, la seua germana menuda plorant de fam i malalta i ell enfadat i cridant per la fam que pateís, llevantli el menjar a s'ha mare i la seua germana. Sufreix pensant que les ha matat ell amb el seu egoisme pero tots el seus records son pasats i borrosos. Vol recordar com era Londres en altres temps pero te por de preguntar ja que está prohibit pel partit.

Una vegada va estar casat amb una dona que sols vivia per el partit. No existix el divorci pero si tenen fills si que es poden separar ja que la autorització que permeteix casarse sols la dona el partit, aixó en cas de que estiguen les coses segures per a procrear, ja que si te veuen enamorat o atraigut per un altra persona te prohibixen casarte amb eixa persona.

Existeis també una lliga juvenil anti-sexe que defen la solteria absoluta i els xiquets deuen de ser engendrats per insiminació artificial.

En la cantina Smith, es fixa amb una xica morena que porta un cinturó de color roig que vol dir que perteneix a la lliga anti-sexe. Li atrau però al mateix temps li te por porque pensa que es una policia del pensament, pero un dia ella se li arrima i se li declara. Apartir d'eixe dia Smith no para de pensar en la seua desobediencia i en el atractiu de la xica ja que es més jove que ell. S'anomena Julia i panetja el seu primer encontre a les afores de Londres al camp. Al principi Smith es sent avergonyit per el seu cos prim.

Un dia que Smith es sent més deprimat que mai, s'aventura per un barri de proles i es fixa en una tenda de antiguitats. Allí troba un home vell anomenat Charington que li ven un llibre en blanc, ho compra amb por porque eixes adquisicions están prohibides sol poden comprar el que els partit els permeteix. Porta el llibre incognitament a casa i per a ell es un tesor, encara que eixa pertenenca puposa una falta greu de rebeldia. I amagadament comença a escriure un diari dels seus sentiments frustrats, encara que, no fian-se del comité posa una senya al llibre per averiguar si está siguent espiat.

Smith li comenta a Julia les primeres impresions que tingué cap a ella, i no compren que ella siga tan impetuosa i busque plaer en el sexe, cosa impensable per a ell. Ella li explica que está molt bé adoctrinada amb tot el que te que fer de cara al partit pero que els seus pensaments i actes sols els te per a conseguir el seu propi plaer porque tot el demás li aburreix. S'ha encarinyat amb Smith pero sap que lo d'ells no pot durar tota la vida, la estreta vigilancia de la policia i els ciutadans no els permeteix veures totes les voltes que viuguen, pero una simple frase o tocament els suposa un gran plaer. Es tan difícil estar junts per a tenir relacions sexuals i una mica d'intimitat que Smith després de varies visites i converses amb l'anticuari, li proposa que aquest li alquile un habitació de s'ha casa, Smith pensa que si Charington te uns ingresos extra es per que perteneix a la prole.

Desprs de varies converses amb Charington, Smith descubreix que Londres mai va ser el que es hui en dia, hi habia gent amb uns altres ideals i no sols eren els rics i els esclaus. Fins i tot les cançons eren diferents pero el senyor Charington no s'en recorda de ninguna s'ancera, sols d'alguns versos que a Smith li resulten extranyos pero a la vegada coneguts.

Smith envidia a una dona veina del anticuari que sempre está cantant i llavant roba, senyal de que va tindre a tots els fills que pogué engendrar i que es feliç, cosa que Smith veu increíble.

Els encontres de Winston amb Julia al dormitori son més freqüents i simulen durant un rato una vida normal, ella aconsegueix al mercat negre manjars que sols els alts caps tenen el poder d'aconseguir, la vida per a ells es un somni en eixa habitació. Julia intenta ser femenina en l'habitació es fica maquillatge, roba sexi. I encara que la poden pillar es una xica que sols busca plaer i segons ella está enamorada i es revoluciona contra el partit.

Durant tot aquest temps, Smith es ratlla molt el cap referent a les regles del partit, en el seu lloc de treball veu

coses que no arriba assimilar perquè tot el que li demanen que rectifiqui no concorda en proves que a tingut anteriorment a la seua mà com gent del partit que posteriorment han declarat que són traidors.

Smith intenta pensar i saber com podria canviar el sistema ja que entre tota la gent que ha sigut acusada de traïcionar al partit ha desaparegut, després de estar en un primer moment arrestada i després tornada a posar en llibertat. Els rumors parlen massa de un tal Goltein; traïdor revolucionari que segons els rumors ha escrit un llibre sobre el sistema i com escomençà tot. Després els seus companys el declaren traïdor i acte seguit desapareix.

Smith busca entre els seus companys qui podria ajudar-li a sublebar-se, fins que un dia un company del ministeri es fica en contacte amb ell i queda amb aquest home anomenat O'Brian que és un alt càrrec del partit.

Smith comenta el seu encontre amb O'Brian a Julia i ella està disposada a tot per tal d'estar amb Smith. Quant per fi es decidixen a contactar amb O'Brian, aquest tinguent un alt càrrec te privilegis, com per exemple apagar durant 15 minuts la telepantalla, té tabac verdader i vins elaborats. En aquest encontre O'Brian afirma que existeix una conspiració contra el partit però els que s'arrisquen a contradir les normes poden perdre el poc que tenen.

En la oposició també els demanen total i absoluta obediència i Aixà en cas que els agarren no tindrà ninguna ajuda sols en un cas aïllat els faran arribar una fulla d'afeitar per a que es suiciden, ja que el partit els torturarà i els farà la vida insostenible.

Julia i Smith estan d'acord en tot i es comprometen davant de O'Brian a lluitar contra el partit. Aquest els explica que per a que estiguen al corrent de tot el que va passar al país els farà arribar un llibre prohibit escrit per Goltein que explica tot el passat i el futur, el per què del Gran Germà.

Pasa el temps i per fi Smith rep el llibre, a l'únic lloc que sap que podrà llegir-lo tranquil·lament és a la cambra que alquilada Aixà que queda amb la Julia. Smith comença a llegir-lo en veu alta però Julia s'adorm i aquesta no s'antera de res. El que conta el llibre és el que Smith ja sap s'imaginava, lo de la guerra és mentida, la producció és per a mantindre a la gent ocupada i preocupada. Smith llegint el llibre perd la noció del temps fins que es desperta Julia i els extraña no escoltar a la veïna cantar, que la estufa estiga apagada i que hagen dormit tant. En eixe moment escolten una veu, que repeteix tot el que diuen, la policia del pensament asalta l'habitació i ells s'enadonen que darrere del quadre hi havia una telepantalla.

Són portats al ministeri del amor a on el separen. Després de pallises i tortures, Smith confessa tot el que volen escoltar però ahí no s'acaben les seues penalitats. Ell pensa que algú anirà a donar-li la fulla d'afeitar fins que descobreix que el senyor Charington mai va existir perquè en realitat era O'Brian, que sempre va estar espiant-li ja que es pensava que Smith algun dia es rebel·laria.

Eixa espera durà 7 anys però al final ho va aconseguir i a través d'enganys fan aflorar els sentiments revolucionaris de Smith.

O'Brian li explica que el partit no pot deixar cap corda aflluixada i tenen que reeducar-li. Després de molts palos i presions psicològiques aconseguixen que Smith es derrumbe. Pasa molt de temps tancat en diferents celdes, deixant-lo inmovilitzat, sense parlar ni menjar, també s'entera que ha sigut traïcionat per Julia. Ell antén aquesta traïció però la seua ment segueix rebel·lant-se a certes polítiques del partit i intenta que açò no es decubrixca.

Amb electroxoc, interrogatoris i metges que el controlen continuament per a que no es moga O'Brian intenta inculcar-li la doctrina, ho aconseguix a mitges fins que fart de vore la terquetat del prisioner li obliga a que Smith es mire a l'espill i aquest horroritzat es dona compte de que és un pur esquelet deformat. Vegent-se, Smith es dona compte de que ha perdut la noció del temps i del poder que té el seu enemic.

Per l'única cosa que es sent triomfador és per no haver traïdonat a Julia, i Així li ho confesa a O'brian.

Winston reflexiona i O'Brian s'ho creu de tal manera que el cambien a una celda que el traten millor i poc a poc recupera la salut i força. Pero una nit té un somni y amsomia amb Julia. Al estar somiant parla en veu alta i anomena a Julia, cosa impensable per al partit. Es desperta aterroritzat i de seguida se l'amporten a vore a O'Brian. Aquest tot furios li pregunta que si tot el que ha fet no ha servit de res, Smith intenta enganyar-li pero no ho aconseguix.

Durant el temps que ha pasat a les celdes sempre va escoltar parlar a la celda 101 i tota la gent estava aterroritzada, sols li queda eixa por a lo desconegut. Al arribar a la 101 s'enadona de que eixa prova no podria superarla ja que en eixa habitació és on et confronten amb la teua pitjor por o malsón i per a ell son les rates. O'Brian li amenza amb ficarliles dind d'una jaula amb un tunel a on el final del tunel es troba la seua cara, pero Smith no aguanta la pressió i crida fortment que li ho façen a Julia a ell no, ahí claudica ja que traïcona a Julia i amb aixó aconseguix que el partit tinga ple domini amb ell.

En eixe moment finalitza la seua tortura i apartir de claudicar el deixen lliure. Han guanyat un adepte més, ell pasa el seu temps al bar beguent ja que després de eixir pres, li donen un treball millor pagat i no está tan vigilat porque saben que esta aniquilat i ja no els preocupa.

Smith sap que ha traïdonat a Julia i ja no li queda res. Un día es troba amb Julia per el carrer pero practicamet no la reconeix, està grossa i es desfigurada, al partit també li han fet sofrir.

L'encontre es fred i falt d'emocions, els dos es confesen que es traïdonaren i amb aixó no els queden ja sentiments i emocions, es separen sense mes i Smith torna al seu puesto de sempre que es el bar.

Beu constantment y amb el seu augment de salari no li preocupa pagar els compters, pasa les hores embriagat, sols en un rincó escoltant la telepantalla a la seua ment, l'idea de que Oceanía perga una guerra o cambie de pa'is enemic, aflora alguna idea contradictoria pero al sentir que Oceanía ha tornat a guanyar la seua ment s'alegra i es dona conte que Així está tot perfectament bé i que la vida es bella.